

» Ալ—ամիր պի—Ահքամի'լլահ խալիֆային
 » ատեն շինուած (որ է նախորդ Հաֆըզի),
 » ի պէտս Մելքիտաց, փոխանակ Հարա
 » Զաւիլայի մէջ եղած եկեղեցւոյն, որ և
 » աւրուած էր անոր ատեն, և Հաֆըզի
 » ատեն ի մզկիթ փոխուեցաւ... Կամարնե-
 » րու վրայ շինուած էր եկեղեցին. ներքեւն
 » այլ մեռելոց համար գերեզմանատուն մի
 » կար: Երբ Դօզը և Քուրդը Հայոց վրայ
 » հարուած բերին, պատրիարքնին թողուց
 » զԵփպտոս և ելաւ գնաց յԵրուսաղէմ.
 » հետը տանելով 75 Սուրբ Գիրք, որոց մէջ
 » կար և օրինակ մի չորից Աւետարանաց
 » պէսպէս գոյներով և ոսկւով՝ պայծառա-
 » զարդ պատկերօք հրաշագործութեանց
 » Քրիստոսի, որ փառաւորեալ ըլլայ »:

Բանասիրաց ցանկալի և անակնկալ
 մարմաջ մ'է այս ձեռագրացս յիշատակն,
 ոչ այնքան թուովն՝ որքան անոնց ընտիր
 և պատուական ըլլալովն, մանաւանդ այն
 ընտրեւագոյն Աւետարանն, որ թուի թէ և
 հնագոյն էր: Այսպէս կարծելով և թարգ-
 մանիչ գրոցս, համարի թէ յոյն կամ ասորի
 ճարտարաց գործ ըլլան զարդերն. վասն
 զի, կ'ըսէ, ԺԳ դարէն առաջ Հայոց մէջ
 այսպիսի մանրանկար չկար: Սակայն ԺԲ
 դարու վերջերն այլ ի Հայոց ոսկեզարդ և
 գունագոյն նկարեալ Աւետարանք գտուին